

пръвъ пжтъ се наредиха картинки, по които децата можеха да отгадаятъ и разкриятъ самата приказка. Дори и тия деца, които още не можеха да четатъ, разказваха по картинкитѣ. Бабитѣ съ очила на носа четѣха, а децата слушаха.

Шестъ до седемъ хиляди деца получаваха сп. „Звездица“ и я четѣха съ голѣма наслада.

Презъ 1903—1906 година Бѣловеждовъ съ двама другари решиха да започнатъ второ списание — за юношитѣ отъ I, II и III класъ. Целъта на това списание бѣ да дава добри разкази, па и да съобщава интересни нѣща изъ науката, изкуствата, живота и т. н. Новото списание бѣ наречено „Младежка библиотека“, препълнено съ картини, разкази и разни статии изъ науката.

Абонатитѣ на „Младежка библиотека“ бѣха много доволни, и днесъ мнозина отъ тѣхъ иматъ списанието подвързано и го пазятъ въ библиотекитѣ си като драгоценна книга за четене отъ младо и старо.

Никола Бѣловеждовъ никога не си почина. Той работи до самата си смъртъ въ болници, въ читалища, въ дружества. На всѣкжде бѣше честенъ гражданинъ, голѣмъ родолюбецъ и трудолюбивъ синъ на майка България.

Вѣчна му паметъ!

